

dette blive det første Led af en Bane, som fortjente at anlægges uden Statsstilfud. Jeg kan ikke undlade ved samme Leilighed at gjøre en Bemærkning overfor, hvad den ærede Minister sagde om Slagelse—Næstved Banen — uden at jeg forøvrigt skal komme dybere ind paa denne Sag, der jo ligger til Forhandling senere hen. Den ærede Minister sagde, at efter den forandrede Retning, som denne Bane havde faaet, og efter at der er knyttet en Sidebane til Skjelsfjør til den, er dens Karakter selv forandret saaledes, at der nu, i alt Fald i høiere Grad end tidligere, kunde være Tale om Statsstilfud, og derfor var den ærede Minister tilbøielig til at ønske, at man vilde fastsætte Statsstilfud for begge disse Baner. Jeg vil med Hensyn til Slagelse—Næstved Banen bemærke, at vel er Banen ved den forandrede Retning kommen til at blive mere til Gavn for Egnen, end den vilde have været for, men det tror jeg i og for sig ikke gjør Banen til en Lokalbane. Jeg tror ikke, at det gjør Jernbanen fra Aarhus til Randers til Lokalbane, at den bruger en Længde af 8 Mil for at forbinde de to Byer, som ligge 5 Mil fra hinanden, og det Samme maa vistnok siges om mangfoldige andre Banestækninger her i Danmark. Hovedsagen er, at ved denne Forandring, det anerkjendes fra alle Sider, ogsaa fra Regjeringens, er denne Banelinie gjort mere rentabel, end den ellers vilde være bleven — i langt høiere Grad end den lille bitte Forlængelse, der er Tale om — og naar de to Ting ere blevne forenede: at den baade kommer til at tjene Egnen bedre og bliver mere rentabel, er det Jaa Narjag til at paalægge Egnen Tilfud, som man ellers ikke vilde have gjort? Jeg tillader mig at tro, at det ikke vilde være en ganske logisk Slutning. Nu er der kommet en Sidebane til Skjelsfjør; ja, hvad den angaar, er det en Foræring, som den ærede Minister eller rettere sagt Landsstinget har tilbudt Skjelsfjør By; det er slet ikke det Bedste for Skjelsfjør Egnen; denne har Sittethelst at gjøre i Skjelsfjør og tjører ligesaa godt andre Steder hen. Det er Byen selv og et enkelt Sogn, der har særlig Gavn af den. Vil man give denne Foræring, vil jeg ikke sige Noget derimod; der kan være Willighedsgrunde, der tale derfor, men Jaa bør der ikke af den Grund paalægges Egnen eller Sorø Amt eller hele Sjælland en Byrde. Det er en ren Statsforæring, et Offer, man bringer af Naade og Barmhertighed overfor en lille By, og intet Andet. Det forandrer ikke Karakteren af den øvrige Bane. For mig maatte dette Stykke gjerne være borte, og naar jeg siger

„for mig“, Jaa siger jeg det baade for Statens Vedkommende og for Sorø Amts Vedkommende og den gennemgaaende og overveiende Del af den lokale Trafiks Vedkommende. Kun ene og alene for Skjelsfjør By og et eneste Sogn har den Betydning. Jeg beder fastholdt dette paa dette Stadium af Sagen, at det er den eneste Betydning, som Skjelsfjør Sidebane har. Altsaa, det kan være en Willighedsjag at bringe dette Offer overfor Skjelsfjør, men det kan ikke være nogen Retfærdighed derfor at paalægge hele Egnen noget som helst særligt Bidrag. Jeg beder dette fastholdt ved Spørgsmaalet om Slagelse—Næstved Banen og dens forandrede Retning, som er i alle Maader fordelagtig ikke blot for Egnen, men ogsaa for Statskassen. Det er kun disse Jaa Bemærkninger, jeg har ønsket at gjøre for at betegne mit Standpunkt i denne Sag. Jeg ønsker ikke, at den ene Bane gjøres afhængig af den anden. Dersom denne Bane var kommet først hertil, vilde jeg ikke have sagt: Denne Bane kommer ikke herfra, dersom Slagelse—Næstved Banen ikke kommer. Der er jo ogsaa blevet vedtaget mange ydste Baner i en Række af Aar, uden at der er blevet vedtaget sjællandske Baner. Men paa den anden Side finder jeg det heller ikke rigtigt, dersom man, saaledes som den høitærede Minister syntes tilbøielig til, og som ogsaa andre Medlemmer have udtalt sig for, vilde gjøre Slagelse—Næstved Banens Fremkomst afhængig af, at denne Lov udkommer. Jeg vil haabe, at den høitærede Minister vil tage begge Baner uden Tilfud, og at han med Hensyn til Slagelse—Næstved Banen ikke vil stille Fordring om nogen Forandring i Lovforslaget derom; med Hensyn til det foreliggende Lovforslag vil jeg haabe, at han vil gaa ind paa det Krav, som utvivlsomt vil blive stillet og med Rette, om at forandre Linien paa den Naade, jeg nævnte, og da finde sig i og anbefale det andet Thing at gaa ind paa, at Banen anlægges uden Tilfud.

Lüttichau: Jeg skal meget kort motivere min Stemmegivning i denne Sag, saaledes som den for Diebliffet foreligger, idet jeg gaar ud fra, at man er bedre tjent med 1 Fugl i Haanden end 10 paa Taget. Jeg tror, at man bør holde sig hovedsagelig til det Forslag, der foreligger. Det forekommer mig, at det Forslag har betydelige Fordele, idet det fører Trafiken i den Retning, hvori vore Jernbaner hovedsagelig ere byggede, nemlig i Retning mod Hovedstaden. Det er ganske vist, at vi ogsaa maa tilstræbe en anden Retning, der er stærkt fremhævet her,